

Zsigó Barnabás méltatása:

Jó estét kívánok mindenkinek, elsőként a díjazottnak és szeretteinek. Köszöntök minden Rákoskerti lakost, az Önkormányzat vezetőit, a Képviselő-testület hölgy tagjait, (őket eddig név szerint senki sem köszöntötte) Szabó Tiborné Katalint és Dunai Mónikát, a ház dolgozóit és minden megjelent érdeklődőt. Isten hozott mindenkit.

Ismét az a megtiszteltetés ért, hogy én méltathatom az idei év ünnepeltjét. 2006 óta most hatodik alkalommal köszönhetem erről a színpadról a Rákoskertért Díjazottat.

Ebben az évben egy ízig-vérig rákoskerti, egy igazi lokálpatrióta, egy, az ország és a nemzet dolgaiért szüntelenül aggódó és mindig tenni vágyó igazi magyar, Zsigó Barnabás kapja a díjat, amit majd Polgármester úr ad át a kitüntetettnek.

Barnabásról, hívhatom így, hiszen közel tíz éve együtt dolgozunk lakóhelyünk fejlődéséért a Rákoskerti Polgári Körben, 3-4 hónapja kezdtem el információkat gyűjteni a mai méltatásomhoz. Ő nem is tudta, de minden találkozásunk alkalmával próbáltam megjegyezni, később feljegyezni olyan információkat és adatokat, amit most megoszthatok Önökkel. Ebben a kutatómunkában segítségemre volt még kedves felesége, Ildikó is, aki titokban rengeteg információt és fotót, sőt újságcikket küldött el nekem.

Díjazottunk mottója: az értékteremtés és értékmegőrzés, a család, haza, munka iránti hűség, az emberekkel szembeni méltányosság, igazságosság, jóindulat. Ha egy szóval akarnám őt jellemezni, akkor lojálisnak nevezném

Családjáról, szüleiről és rákoskerti kötődéséről is megtudtam néhány fontos adatot:

Nagyszülei: Ordasi István és felesége az 1940-es években építették házukat a Toldi Miklós (akkor Toldy Ferenc) utcában. Hét gyermeket neveltek fel, köztük legidősebb lányukat, Évát, aki sűrűn hozta el a nagyszülői házba a kis Barnabást. Az ünnepelt 1974. óta állandó lakosa Rákoskertnek, a gyermekkorában kialakult kötődés eredményeként, itt alapított családot.

Vegyipari munkája – három műszakos beosztásával egyidejűleg, Rákoskerten építette fel a házat, itt nevelte fel gyermekeit - fiát, lányát, iskoláztatta, diplomáztatta.

Mottójából kiderült, hogy szerette szakmáját és munkáját. Szakmai pályafutása a következők szerint alakult:

Tanulmányai mellett 1963-ban kezdte meg munkáját az egykori Kőbányai – most Richter Gedeon Gyógyszergyárban. 2009-es nyugdíjba vonulásáig, 46 éven keresztül a gyógyszer alapanyag gyártó üzemben, mint műszak- majd művezető dolgozott. Munkája mellett folyamatosan fejlesztette szakmai, és a fejlődés által megkívánt tudását. Főállása mellett, a gyár önkéntes tűzoltója volt, 25 éven keresztül.

Mindig szeretett sportolni, úszni és evezni, egy ízben a gyógyszergyári nyaralás közben még a Dunából is mentett életet.

A család- és a szakmaszeretete mellett mindig próbált a helyi közösségeknek is segíteni:

Az 1980-as évek végén részt vett a kerületrészt gázbevezetési munkálatának szervezésében.

1990 - 94 években személyes munkavégzés vállalásával táboroztatták a tanulókat a Kossuth Lajos Általános Iskola által szervezett, nagyvisnyói táborban. A mai napig előfordul, hogy meglelt, családos emberek köszönnek rá messziről: „Csókolom Maci bácsi”!

A kilencvenes évek elején alapító tagjai között volt a Rákoskerti Szépítő Egyletnek, részt vett a Vida dombon felállított kereszt megvalósítási munkálataiban, szerepet vállalva az ünnepi átadás misztérium játékán. Tagja volt a Rámegy-nek, - Az MO déli szakaszának, a XVII. kerületet érintő, tervezett nyomvonalának kialakításakor, a lakosság érdekeiért kardoskodó szervezetnek - majd a Rákoskerti Polgári Körnek.

A helyi politikában is vállalt munkát, rendszerváltóként egyik alapítója volt a kerületi MDF-nek, ahol néhány évig aktivista volt, 1998-2002 között pedig tagja volt a XVII. kerületi Közbiztonsági Bizottságnak.

Hétvégenként szívesen vesz részt a közösségi megmozdulásokon, legyen az megemlékezés, szoboravatás, kiállítás megnyitó, akár lomb- vagy szemétszedés. Tavaly például a Zsigmond utcai szemétszedésnél haza akarta küldeni a markolót, mondván ő úgyis itt van, segít a munkában, így spóroljuk meg a gép óradíját. Sokan tudják, hogy a Rákoskert Napja ünnepség legutólatosabb feladata az állomás kapujában a beléptetés. Ilyenkor szükség van Maci bácsi szűrős tekintetére, határozott fellépésére és kitartó szigorára. Amíg mások ünnepelnek, esznek-isznak, addig ő őrzi az étkezővé átalakított állomáskertet.

Tavaly ötletadója, és tevékeny résztvevője volt a Vida dombi kereszt megújításának, valamint a „Legyen minden helyi házon nemzeti lobogó” c. programnak.

Szeret utazni, világot nézni- és látni, de legjobban szeret Hazaérkezni, Rákoskertre hazajönni

A Rákoskerten élő szűkebb és tágabb környezetben élők tudják, tapasztalhatják, hogy ha hozzáfordulnak segítségért, legyen az fizikai, elméleti, akkor nála mindig segítségre, támogatásra találnak.

Illik rá a szó a legnemesebb értelmezésben: lokálpatrióta.

És végezetül: Zsigó Barnabás eddigi életműve mától hivatalosan is elfoglalta méltó helyét Rákoskert szellemi panteonjában.

Gratulálok Neki!